

این بخش از جامعه ترکیه تعلق داشت و به همین دلیل در بیست سال پیش توانست با اتکا به آرای توده‌های مردم عادی که روستایی و مذهبی بودند توانست به شهرداری استانبول دست پیدا کند. البته این بخش از جامعه ترکیه تمام مدرنیته اتاتورکی را پذیرفته بودند. با این وجود در تفکرات خود مذهبی بودند. بر این اساس بود که حزب عدالت و توسعه شکل گرفت و به مرور زمان توسعه پیدا کرد و موفق شد آرای مردم را جلب کند. با این وجود پس از مدتی مردم از کسانی که اسلام خواه بودند و انتظار نداشتند دچار فساد شوند فساد مشاهده کردند که این موضوع سبب دلزدگی مردم ترکیه از این گروه شد. اتفاق دیگری که رخ داد این بود که نسل جدیدی در ترکیه شکل گرفته که از تفکرات روستایی و مذهبی عبور کرده و به آزادی و حق انتخاب و گزینش توجه جدی دارد.

اگر اردوغان چه مواجهه‌ای با نسل جدید ترکیه داشته است؟ آیا وی به دغدغه‌های نسل جدید توجه کرده است؟

این نسل نگاه سیاسی تری به مسائل مختلف ترکیه دارد. از سوی دیگر این نسل از اقدامات اردوغان برای اینکه به هر قیمتی در قدرت بماند نیز حمایت نمی‌کند و با آن مخالف است. این در حالی است که اردوغان به دنبال احیای امپراتوری عثمانی است و کادرسازی‌ها و روش‌هایی که دنبال می‌کند در این جهت است. نکته دیگر اینکه نسل جدید نسبت به جاه‌طلبی‌ها و ماجراجویی‌های نظامی و دخالت‌های فرامرزی اردوغان در کشورهای مانند سوریه و ارمنستان انتقاد دارد. به نظر می‌رسد این ماجراجویی‌ها باعث شد که توسعه معجزه آسای ترکیه که از زمان فخری کوورتک آغاز شده بود فاصله بگیرد. اگر این توسعه ادامه پیدا می‌کرد ترکیه حتی از برخی کشورهای اروپایی مانند ایتالیا نیز رشد بیشتر پیدا می‌کرد. این موضوع برای نسل جدید ترکیه ناامیدکننده است و به همین دلیل گمان می‌کنند در انتخابات آینده از کسی حمایت کنند که در مرحله نخست به دنبال توسعه اقتصادی و تنش‌زدایی در عرصه بین‌المللی است. به نظر نسل جدید در ترکیه چنین فردی بیشتر متناسب با شرایط امروز ترکیه است. به همین دلیل نگاهی که نسل جدید ترکیه نسبت به آینده دارد شانس بیشتری را به رقیب آقای اردوغان داده است. البته من بعید می‌دانم در شرایطی که رقیب اردوغان در انتخابات به پیروزی برسد یا حتی شانس بیشتری برای پیروزی داشته باشند کسانی که دارای عقاید متعصب هستند اجازه دهند یک انتخابات آزاد در ترکیه برگزار شود و یا مانع از ادامه حضور رقیب در صحنه انتخابات خواهند شد.

اگر قلیچدار اوغلو به عنوان رئیس‌جمهور جدید ترکیه انتخاب شود و اردوغان شکست بخورد چه تغییری در انتظار ترکیه خواهد بود؟

هنوز جزئیات دقیقی از برنامه‌های انتخاباتی آقای قلیچدار اوغلو درباره آینده ترکیه منتشر نشده و یا اگر شده در ایران بازتاب پیدا نکرده است. با این وجود برخی برنامه‌های آشتی‌جویانه وی قابل توجه است. قلیچدار اوغلو حتی عنوان کرده که قصد دارد برخی اتفاقات تلخ گذشته را جبران کند. نکته دیگر اینکه اوغلو به دنبال توسعه داخلی و افزایش قدرت اقتصادی ترکیه است. این یک واقعیت غیرقابل کتمان در دنیای امروز است که قدرت واقعی یک کشور در توسعه داخلی و قدرت اقتصادی آن نهفته است و کشورهای می‌توانند در فضای بین‌المللی دارای جایگاه باشند که از اقتصاد قدرتمندی برخوردار باشند. اردوغان تلاش می‌کند روی مسائلی مانند منابع نفت و گاز جدید مانور تبلیغاتی انجام بدهد که این مسائل برای مردم ترکیه در اولویت نیستند و وی نمی‌تواند با چنین مسائلی جایگاه خود را در فضای انتخاباتی ارتقا بدهد. از سوی دیگر قلیچدار اوغلو به گروه علوی تعلق دارد و به صورت علنی نیز این موضوع را اعلام کرده است. وی عنوان کرده که عقاید وی به عنوان یک شهروند ترکیه هیچ ارتباطی با سیاست ندارد و به دنبال جدایی

عقاید مذهبی و فکری از سیاست است. به همین دلیل پیروزی وی در انتخابات ریاست جمهوری نه تنها می‌تواند در فضای سیاسی ترکیه تغییر ایجاد کند، بلکه می‌تواند روی کشورهای همسایه و نزدیک به ایران نیز تأثیرگذار باشد. من فکر می‌کنم برای ایران نیز بهتر است که با کشوری همسایه باشد که رهبران آن دارای افکار اعتدالی باشند که بتواند در داد و ستد اقتصادی و روابط خارجی نیز برای ایران مفیدتر باشد.

تغییر قدرت در ترکیه چه پیامدهایی برای ایران خواهد داشت؟

تغییر قدرت در ترکیه و به قدرت رسیدن قلیچدار اوغلو ممکن است برای برخی عقاید مذهبی خوشایند نباشد اما به صورت کلی برای ایران مفید خواهد بود. نکته دیگر اینکه مسائلی که برای قلیچدار اوغلو در بین مردم ترکیه جذب رأی می‌کند در ایران نیز وجود دارد و برای برخی در ایران جذابیت دارد و جزئی از دغدغه آنها به شمار می‌رود. از دیدگاه مردم ایران بهتر است کسی در ترکیه قدرت را در اختیار داشته باشد که از روش‌های سیاسی تأثیرگذار استفاده کند و بتواند از برخی خشونت‌ها در داخل و خارج جلوگیری کند.

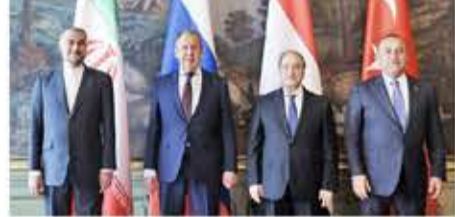
اردوغان به راحتی دست از این قدرت بر نخواهد داشت. البته این سخن به معنای این نیست که اردوغان بازنده نباشد و بلکه منظور من این است که اردوغان حاضر نیست به راحتی قدرت را به رقیب خود واگذار کند. این احتمال وجود دارد که اردوغان در لحظات آخر رقیب خود را از انتخابات حذف کند و یا از میدان به در کند. این در حالی است که دلایلی وجود دارد که اردوغان شانس کمتری از رقیب خود در این مرحله خواهد داشت

نگره

سوریه در آستانه ثبات آنچه تل آویور اهراسان کرد

مروزی بر روند صلح در سوریه

بین سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۷، میانه جنگ‌های خونین در سوریه و گسترش تروریسم در منطقه، شورای امنیت و سازمان ملل متحد و دیگر نهادهای بین‌المللی، به عادت مألوف ضمن ابراز نگرانی درباره فجایع روی داده در سوریه، در هتل‌های لوکس وین و دیگر پایتخت‌های اروپا گرد هم می‌آمدند تا درباره این فجایع چاره‌جویی کنند. داستان اما به راحتی پیش نمی‌رفت و هریک از این نشست‌ها به عرصه‌ای برای تعارض میان معارضان جنگ سوریه و دیگر بازیگران آن تبدیل می‌شد. پنج سال طول کشید تا بازیگران غربی دریابند که بدون توجه به دیدگاه تهران، همسایگان و دیگر کشورهای منطقه، امکان ایجاد ثباتی پایدار غیرممکن خواهد بود و از این رو به پیشنهاد مشترکی به نام «فرمت آستانه» تن دادند تا نشست‌های برگزار شده در پایتخت قزاقستان، گراهای از جنگ در سوریه و آوارگی مرده‌شدگان باز کنند. این گره‌گشایی گرچه ۶ سال به طول انجامید اما به نظر می‌رسد در صورت کاستن از تأثیر مولفه‌های خارجی بر این روند، راهبردهای آن در حال نمریختی است. وزرای خارجه روسیه، ترکیه و ایران به عنوان سه کشور ضامن صلح در سوریه به همراه وزیر خارجه سوریه روز چهارشنبه ۲۰ اردیبهشت در مسکو روسیه گرد هم آمدند تا در راستای همین فرمت آستانه به راهبردی دست یابند که تعارضات مرزی آنکارا و دمشق را که پس از گسترش گروهبان‌های تروریستی به وجود آمده، حل و فصل کند. نشاننده «فیصل مقداد» و «مولود جاووش اوغلو» وزرای خارجه سوریه و ترکیه، پشت یک میز و رساندن آنها به امضای یک بیانیه مشترک، نتیجه تلاش‌های ایران و روسیه در هشت سال گذشته و در قالب روند آستانه بوده است و این نشست و برخاست و بیانیه حاصل از آن یکی از نتایج نشست روسای سازمان‌های اطلاعاتی، وزرای دفاع و دیگر کارشناسان امنیتی دو کشور یا میانجیگری روسیه و بعد ایران در طول ماه‌های گذشته بوده است. مهم‌ترین هدف این نشست یافتن راهکاری بود که بتواند به صورت همزمان هم نگرانی‌های دمشق درباره تمامیت ارضی خود و هم نگرانی‌های آنکارا درباره حضور گروهبان‌های تروریستی در مرزهای خود با سوریه را رفع کند، راهکاری که سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه در نشست خبری با همتایان خود آن را قابل دستیابی دانست و به ضرورت پرداختن به آن سطح روسای جمهور چهار کشور اشاره کرد. لاوروف آشکارا درباره نقش آفرینی مخرب واشنگتن در حمایت از گروهبان‌های معارض دولت سوریه سخن گفت. ترکیه هم دغدغه خود را درباره جان گرفتن دوباره این گروهبان‌ها در منطقه و نیز جدایی‌طلبان کرد پنهان نکرد. سوریه هم نگران زیرسوال رفتن تمامیت ارضی خود در حکم‌رانی بر کشورش بود. این دغدغه‌ها برای تهران هم مهم و البته قابل حل به نظر می‌رسد و به همین دلیل بود که امیرعبداللهیان بر راه‌حل سیاسی و نه نظامی در سوریه تأکید داشت، راه‌حلی که مکمل نشست‌های فرمت آستانه باشد و متکی به کشورهای ضامن صلح در سوریه، تا به نتیجه رسیدن آن متاثر از متغیرهای دیگر نشود. در نهایت نشست مسکو با حضور چهار بازیگر آن که هر کدام با چهار تعریف از منافع ملی خود و البته با یک هدف در آن حاضر بودند به پایان رسید. آنکارا امیدوار است این نشست هر چند دیر اما به رجب طیب اردوغان در مسیر ماندن در کاخ ریاست‌جمهوری و پیروزی در انتخابات آتی کمک کند. از آن رو که آوارگان و پناهندگان سوری در ترکیه به یکی از کانون‌های مهم چالش برانگیز تبدیل شده و اردوغان پس از این نشست تا حدی می‌تواند با دست پر در این چالش حاضر شود. مسکو با هر آنچه در توان دارد در برابر آمریکا ایستاده و سوریه یکی از میدان‌های مهم این ایستادگی است و رسیدن به یک ثبات در دمشق، نشانه پیروزی روسیه و کاستن از هژمونی آمریکا و متحدانش تفسیر خواهد شد. دمشق در پس پرده نشست مسکو و حل تعارضاتش با آنکارا، گوشه چشمی هم به اتحادیه عرب دارد و با تمام توان می‌کوشد نشان دهد برای بازگشت به این اتحادیه از ثبات لازم و کافی برخوردار است.

هر نشست، آغاز کابوس تازه تل آویو

دی ماه سال گذشته، وقتی وزرای دفاع سه کشور روسیه، سوریه و ترکیه دور یک میز نشستند و درباره آینده اختلافات سخن گفتند، برخی ناظران، عدم حضور ایران در این نشست را به کنار گذاشتن از معادلات سوریه تفسیر کردند. تفسیری که زودتر از آنکه رسانه‌ها درباره آن به تحلیل بنشینند، اصالت خود را از دست داد و وزرای خارجه هر سه کشور ترکیه، سوریه و روسیه تصریح کردند که ایران ضلع چهارم این روند خواهد بود. واقعیتی است که با اهمیت یافتن نقش برای دولت آیت‌الله، رئیس‌جمهوری در آن بدون حضور ایران، پیش نخواهد رفت یا دستکم درست پیش نخواهد رفت. این واقعیت اما برای رژیم صهیونیستی چندان قابل حل و هضم نیست، اینکه وزیر امور خارجه ایران در نقطه صفر مرزی لبنان با سرزمین‌های اشغالی و مشرف بر پایگاه‌های استار شده رژیم صهیونیستی نماز ظهر و عصر بخواند یا رئیس‌جمهوری اسلامی ایران حتی با خط و نشان کشیدن تل آویو در فرودگاه حلب در صبح روز سفرش، زائر زینبیه دمشق شود، یا مصر جدی تر از همیشه برای برقراری رابطه با ایران برنامه‌ریزی کند، یا پیمان ابراهیم با سردی حاشیه‌نشین‌های خلیج فارس روبرو شده و عربستان و ایران در پی تبادل سفیر باشند و گمانه‌زنی‌ها از حضور رئیس‌جمهوری ایران در شورای عرب حکایت کند؛ همه‌ها زنگ هشدار است که تنها در دو هفته گذشته علیه رژیم صهیونیستی به صدا درآمده است.

محمدعلی انصاری شعار مراسم بزرگداشت امام (ره) را اعلام کرد

جمهوری اسلامی نه یک کلمه کم نه یک کلمه زیاد

حجت الاسلام والمسلمین محمدعلی انصاری در نخستین جلسه ستاد مرکزی بزرگداشت امام خمینی (ره) ویژه برگزاری سی و چهارمین سالگرد ارتحال امام (ره) گفت: ناب‌ترین سرمایه از دید امام، جمهوری اسلامی است و من فکر نمی‌کنم روزی به عظمت و زیبایی و درخشندگی روزی برای مردم به جمهوری اسلامی برای امام پیدا کنید فکر می‌کنم این روز حتی از روز پیروزی انقلاب هم بالاتر بود چون در فرآیند پیروزی اتفاقاتی ممکن بود بیفتد که همه چیز عوض شود اما در روزی که بیش از نود درصد مردم به جمهوری اسلامی رأی دادند آن روز عید امام بود. و این باید برای ما محترم باشد. هر کسی گفت دستاورد امام چیست می‌گویم، جمهوری اسلامی و از جمهوری اسلامی باید دفاع کنیم. جمهوری اسلامی محصول فکر و اراده امام و مردم است. حجت‌الاسلام والمسلمین محمدعلی انصاری گفت: امام روح جمهوری اسلامی است و اگر امام نباشد جمهوری اسلامی بی‌خاصیت است. جمهوری اسلامی باید شعار اول ما باشد. انتظار من از رسانه‌ها این است که در برابر همه‌ها محکم به میدان بیایند و مردم را آماده کنند که به میدان بیایند و جلوی دستگاه تبلیغات دشمنان ایستاده‌اند. پیشنهاد می‌دهم که شعار «جمهوری اسلامی نه یک کلمه کم نه یک کلمه زیاد» یعنی همان جمله زیبای امام، شعار اصلی مراسم امسال باشد و حول این شعار و تبیین تفاهات انتخاب آن تلاش کنیم. او با بیان اینکه «اگر می‌خواهیم بزرگداشت امام بگیریم و از امام تحلیل کنیم باید ناب‌ترین سرمایه‌ها و ذخیره‌های امام را برای ملت تبیین کنیم.» وی در ادامه گفت: ناب‌ترین سرمایه از دید امام، جمهوری اسلامی است و من فکر نمی‌کنم روزی به عظمت و زیبایی و درخشندگی روزی برای مردم به جمهوری اسلامی برای امام پیدا کنید فکر می‌کنم این روز حتی از روز پیروزی انقلاب هم بالاتر بود چون در فرآیند پیروزی اتفاقاتی ممکن بود بیفتد که همه چیز عوض شود اما در روزی که بیش از نود درصد مردم به جمهوری اسلامی رأی دادند آن روز عید امام بود. و این باید برای ما محترم باشد.

هر کسی گفت دستاورد امام چیست می‌گویم، جمهوری اسلامی و از جمهوری اسلامی باید دفاع کنیم. جمهوری اسلامی محصول فکر و اراده امام و مردم جمهوری اسلامی است. در ادامه این جلسه نماینده دفتر مقام معظم رهبری در ستاد مرکزی بزرگداشت امام خمینی، سردار حسن زاده فرمانده سپاه محمد رسول الله (ص) تهران بزرگ و جمعی از نمایندگان دستگاه‌های مختلف سخنانی را ایراد کردند. سردار حسن زاده فرمانده قرارگاه شهید فهمیده در سخنان خود گفت: سالگرد حضرت امام فرصتی است که از زمان‌ها و اندیشه امام و مبانی امام و آرمان‌ها و مبانی انقلاب اسلامی به آن پرداخته شود.

بخش بزرگی از مشکلات اقتصادی کشور بر گرفته از تحریم‌هاست که تیم دیپلماتی آقای رئیسی باید قصه تحریم‌ها را حل کند.

اینکه ایشان در تبلیغات انتخاباتی شعار می‌داد که تحریم‌ها تأثیر چندانی ندارد الان که وارد گود شده می‌بیند که تحریم‌ها بالای ۸۰ درصد در وضعیت اقتصادی کشور تأثیر دارد

ماجرای حضور آقای شمعانی در مذاکرات به جای آقای امیرعبداللهیان دیدیم تحلیل شما در این ارتباط چگونه است؟

شما اکنون با وزارت خارجه قدرتمندی مثل زمان ظریف مواجه نیستید که بگوید وزیر خارجه می‌برد و به جلو می‌رود. این هم که بحث از تنش‌زدایی یا هر بحثی می‌کنیم قطعاً به نهادهای بالاتر از دولت از جمله شورای عالی امنیت ملی باز می‌گردد که در آنجا تصمیم‌گیری می‌شود. هر چند که به نظر من شعارهایی که داده می‌شود به خاطر بدنه رأیی است که در کشور وجود دارد و بالاخره طرفداران آقای رئیسی می‌خواهند آن شعارها همچنان محفوظ بماند. دولت آقای رئیسی همچنان آن شعارها را می‌دهد. منتها در مقام عمل راه دیگری حتماً پیش گرفته خواهد شد. البته اینکه بر این اساس نوع مواجهه دلوایسان با دولت چگونه خواهد بود باید گفت که گروه‌های تندرو و دلوایس اگر بیخ آنها تنظیم شود آنها نیز بلافاصله تغییر موضع خواهند داد. در مساله عربستان دیدیم که برخی رسانه‌ها که فحاشی‌های زشت به عربستان داده بودند موضعشان چنان برگشته و چنان از عربستان تقدیر می‌کنند که گویی عربستان به محور مقاومت پیوسته است. لذا نباید نگران این جریان‌ها و افراد بود و اگر قرار باشد که مساله در سطوح عالی حل شود آن افراد نیز خود را تنظیم می‌کنند.

با توجه به شرایط حاضر جامعه بر چه مبنایی فضای انتخابات مجلس دوازدهم را می‌توان تحلیل و ترسیم کرد؟

نخست اینکه اکنون هیچ سیگنال مثبتی برای اینکه احزاب و گروه‌های منتقد وارد انتخابات شود وجود ندارد. دوم اینکه هیچ سیگنالی از طرف جامعه برای اینکه بخواهد بیشتر از سال ۹۸ در انتخابات شرکت کند به نظر من وجود ندارد. این مساله یک شوک سیاسی لازم دارد که من الان نمی‌توانم پیش‌بینی کنم که اگر یک شوک سیاسی هم وارد شود در میزان مشارکت مردم چقدر می‌تواند تأثیر بگذارد. دلایلش هم خیلی روشن است چرا که برخی دیگر به خاطر تکلیف شرعی پای صندوق رأی نمی‌روند و کاملاً نتیجه‌گرا هستند. یعنی منتظرند ببینند وقتی رأی دادند چه بر سر سفره‌شان آمده است. اگر به گذشته برگردیم مردم در سال‌های ۹۲ و ۹۶ به آقای روحانی رأی دادند که برجام تأیید شود و وضعیت اقتصادی جامعه روابط بین‌المللی خوب شود. اما وقتی در آن انتخابات این اتفاقات نیفتاد. برداشت من است که مردم چون نتیجه‌گرا هستند باید دولت و نظام سیاسی برای مردم فضایی را ترسیم کنند که در آن فضا می‌توانند با حضور در پای صندوق‌های رأی به نتایج دلخواه خود برسند.

که اصلاً نتواند مساله را حل کند؟ البته من معتقدم بالاخره به این درک خواهند رسید که شرایط جامعه چگونه است و برای حل مشکلات باید به چه سمت و سویی رفت و پیش‌بینی راه چاره کرد.

برخی پیش از این در سال گذشته مطرح می‌کردند که اگر در سال ۱۴۰۲ نیز وضعیت تغییری نکند شاهد بروز نارضایتی خواهیم بود؛ تحلیل شما از نوع نگاه جامعه به شرایط فعلی و ادامه دار بودن عملکرد فعلی دولت چگونه است؟

من هم بر همین باور هستم، اما ممکن است که انتقادات و اعتراضات دیگر بروز خشونت آمیز نداشته باشد. من فکر می‌کنم انتخابات مجلس امسال در واقع میزان باور مردم به اینکه دولت چه اندازه در حل مشکلات موفق بوده را نشان خواهد داد. اگر یک مشارکت بالای ۶۰ درصدی اتفاق بیفتد بدین معنی است که جامعه به این وضعیت که امروز اتفاق افتاد رضایت دارد. اما واقعاً مسئولان کشور به این نتیجه برسند که به یک جراحی بزرگ این بار در خود نه در اقتصاد کشور یک راهی برای کارآمد کردن سیستم سیاسی، اقتصادی کشور پیدا کنند که بر اساس آن مردم امیدوار تر شوند.

اساساً تأثیر عملی اعتراض خاموش مردم مثل حضور در انتخابات ۹۸ و ۱۴۰۰ را چه می‌دانید؟

دقت کنید که به جهت شرایط حاضر در جامعه دولت حاضر به وارد کردن شوک به اقتصاد نیست و داستان افزایش قیمت بنزین دیگر در دولت آقای رئیسی اتفاق نخواهد افتاد. با اینکه خیلی‌ها در این باره، مسئولان اقتصادی، نفتی‌ها و... می‌گویند قیمتی که اکنون برای بنزین می‌دهیم سه تا چهار برابر گران است که از مردم دریافت می‌کنیم. حتی دیدیم یکی از مسئولان شرکت نفت گفته بود ما ۶ برابر بنزین را ارزان تر و درباره گاز و تیل ۷ تا ۸ برابر می‌فروشیم. ولی این دولت حاضر نیست چنین شوکی را بپذیرد چون همین جراحی اقتصادی که به زعم آقای رئیسی اتفاق افتاد باعث شد تا با یک افزایش تورم مواجه نشویم. موضوع این است که امروزه اقتصاد دیگر یک موضوع تک‌ساحتی نیست، بلکه امروز با سیاست و روابط بین‌الملل، مسائل اجتماعی و حتی مسائل فرهنگی پیوند تنگاتنگ دارد. شما نمی‌توانید اقتصاد را جدا فرض کنید که می‌شود آن را حل کرد. واقعاً این‌طور نیست و بنا بر این جز اینکه دولت بیاید موضوعات روابط بین‌الملل را حل کند راهی نخواهد داشت. اتفاقی که در مورد عربستان افتاد واقعاً اتفاق مثبتی بود و احساس می‌کنم دولت آقای رئیسی به دنبال این است که به این اتفاق سرعت ببخشد، اما این موضوع به تنهایی کافی نیست. یعنی اگر روابط ایران با چین و همسایگان هم خوب شود به هر حال روابط با اروپا و غرب یک واقعیتی است که ناگزیر به تنش‌زدایی هستیم و اگر این تنش‌زدایی اتفاق بیفتد می‌توان امیدوار بود که اتفاقات خوبی برای اقتصاد ایران بیفتد. مردم به روسیه کار می‌کنند، هم با چین، هم با آمریکا و هم اروپا و دنبال توسعه‌های بلندپروازانه‌ای است.

البته برخی مطرح می‌کنند که این نوع رویکرد تنش‌زدایی از سیاست خارجی نه رویکرد دولت که انگار رویکرد نظام است که نمونه آن را در

دم پس از نسبت به های خود فدا کننده این اتفاقی در جوامع رخ می‌دهد. ضوع نیز به عملکرد آنها ندارد شکو مت‌ها عمل کرده ز با چنین تی مواجه می‌شوند. این منتقدانه می‌شود در دور های شور های نیک مردم بال تغییر باشند

صویری که خی از افراد نداشتند که ن یکدست اند مشکلات کند در عمل تفاهت نیفتاد. ی تصور من بود که وقتی قای رئیسی ی کار بیاید ده‌های بزرگ ی و سیاسی مراه ایشان ند بود و قوه یه و مجلس س جمهور را می خواهند و در نتیجه و اند بار را ز مین بردارد هر حال این ی که در حال افتاده نشان که حاکمیت دست امکان شدن ندارد